

[Charlotte Antonsen]

vigtigt, når vi betragter et område som telekommunikation, at Europa kan gøre sig gældende på verdensplan, at vi ikke blot overlader det til japanerne at udforme telekommunikation, som jo er et væsentligt fremtidsrettet erhverv. Europa har meget større indflydelse i GATT-sammenhæng, hvis vi taler med én stemme, og særlig for de fremadrettede erhverv er det vigtigt, at vi nu påtager os den opgave, at vi siger ja til denne Unionstraktat, som også har transeuropæiske netværk med.

Der er andre væsentlige ting, og det er i øvrigt endnu en grund til, at jeg ikke rigtig forstår SF's valne holdning. Nogle af de nye ting, der er med i samarbejdet, hører netop til det, som SF normalt bryster sig af at være særlig interesseret i. Det drejer sig om ulandspolitik, uddannelse, sundhed og kultur. Igen vigtige områder at få med i EF-samarbejdet.

For Venstre har det været meget afgørende, at Unionstraktaten nu gør op med ønsket om kun at integrere. Man skriver ind i formålsparagraffen, at vi indfører nærhedsprincippet eller subsidiaritetsprincippet; med andre ord bliver det nu traktatfæstet, at EF ikke skal blande sig i alt. EF skal blande sig i de overordnede ting, EF skal løse de overordnede og de grænseoverskridende problemer. EF skal ikke blande sig i detaljerne med, hvordan vi udformer vore uddannelser, hvilken kulturpolitik vi fører; det er noget, der fortsat er op til de enkelte lande. Det er en fantastisk vigtig nyskabelse i Traktaten.

Endelig er det helt afgørende, at der i den nye traktat bliver lagt op til en større grad af demokratisk kontrol med, hvad der foregår i EF. Der er et væsentligt skridt i retning af at give Europa-Parlamentet mere indflydelse, og det sker i takt med, at EF-samarbejdet bliver mere og mere dynamisk. Flere beslutninger træffes, som også griber ind i de enkelte lande. Der er det afgørende for et demokrati som vort, at vi også i den samarbejdsorganisation, som EF er, har nogle væsentlige demokratiske principper, der bliver overholdt.

For Venstre er der ikke noget reelt alternativ til at være med i Den Europæiske Union. Danmark har været med i EF i 20 år, og vi tager nu med Unionstraktaten et yderligere skridt. Dermed fastslår vi og holder fast ved vores medbestemmelse, vores medindflydelse på Vesteuropas fremtid.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er jo rørende! Fru Charlotte Antonsen ønsker ikke at være med til at stoppe Europa; det er der såmænd heller ingen af os andre der gør. Der er ikke tale om, at vi skal stoppe Europa; tværtimod. Men vi skal sikre en sund og fornuftig udvikling af Europa i samarbejde og med samhandel. Det er såmænd det, hele denne diskussion drejer sig om.

Men det kan ryste mig lidt, når fru Charlotte Antonsen i sin velforberedte tale her og nu siger, at Romtraktaten er forældet. Jeg vil gerne høre, om udenrigsministeren er enig med fru Charlotte Antonsen i, at Romtraktaten er forældet. For så skal den laves om, selvfølgelig; hvis den virkelig var forældet.

Men det, vi sidder med, er ændringsforslag, altså forslag til udvidelser af Romtraktaten. Det er altså ikke – så vidt vi andre kan læse det, og så vidt vi har fået det forklaret bl.a. af udenrigsministeren – et spørgsmål om, at Romtraktaten er forældet, og at de ting, der står i den, er forældede. Men det kan jo være, fru Charlotte Antonsen mener, at netop paragraffen om enstemmighed ved ændringer af Romtraktaten er det, der er forældet. For så begynder jeg at forstå en lille smule af det, og så vil jeg sige, at dér er jeg drønuenig.

Det undrer mig også, når fru Charlotte Antonsen siger, at det er vældig godt med denne Unionstraktat, fordi nu kan Vesteuropa – og når vi taler forsvar, og det er det, jeg taler om, altså: Vestunionen – være med til at stoppe andre europæiske nationer i at slå hinanden ihjel. Det, fru Charlotte Antonsen i virkeligheden siger, er, at de danske jenser skal sendes »out of area«. Når jeg bruger de engelske ord, er det selvfølgelig, fordi det er dem, vi normalt bruger i diskussionen om vores NATO-samarbejde. Jeg tvivler på, at der er politisk flertal i dette Folketing for, at vi skal deltage på en sådan måde i Vestunionen, at vores folk også kan blive sendt »out of area«.

Til sidst vil jeg stille fru Charlotte Antonsen det spørgsmål, om hun virkelig mente det, da hun tidligere på dagen sagde, at ændringsforslaget var stillet af regeringen med tilslutning fra Socialdemokratiet. Så vidt jeg har forstået på udenrigsministerens udtalelser, er det faktisk modsat.